

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Cap. III. Honores, & ciuilis vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53700)

*Hoc plus, quàm Senecam dedisse terris,
Et dulcem generasse Gallionem.*

Sonante & tinniente quâdam eloquentiâ fuisse, auctor libelli De caussis corruptæ eloquentiæ ostendit: qui commemorat, *tinnitus Gallionis*. Si tamen huius, non patris. At noster, præter eloquentiam, philosophiæ magno impetu se dedit, & Virtus elegantissimum ingenium rapuit, etsi patre renitente. Ipse non semel ostendit, auersum eum à Philosophiâ fuisse, vxorem & se auertisse: imò odisse, palàm alibi scribit. Ardor tamen filij vicit, & insignes ac serios eius æui Philosophos assiduus audiuit: nominatim, *Attalum* Stoicum, *Sotionem* eiusdem sectæ, etsi Pythagorissare etiam visus, itemque *Papirium Fabianum*: quos & nominat identidem, ac gratâ memoriâ laudat. Sotio- ni quidem puer etiam operam dedit, scribitque: *Modo apud Sotionem puer* ^{Epist. XL-IX.} *sedi*. Sed & *Demetrium Cynicum* admiratus est, & coluit: sæpe cum eo item grandior & iam in Aulâ, domi forisque versatus. Nam & in viâ ac peregrinatione habebat. Iste ad honesta impetus: sed pater tamen fregit, & foro ac caussis interim mancipauit. Quas diu actitasse eum apparet, & Caij ^{Vide Epistolam XLIX.} etiam temporibus, magnâ eloquij gratiâ & famâ. Sanè scripta vlla Philo- sophica ante id æui non exstant.

CAP. IIII.

Honores, & civilis vita.

ATQUE idem pater latum clauum sumere etiam suasit, honorum candidatum. Itaque Quæsturam primò gessit, in quâ ad adipiscendâ suffragium materteræ suæ agnoscit. *Illa*, inquit, *pro Quæstura meâ gratiam* ^{Consol. ad Helu. cap. xvi.} *suam extendit, & quæ ne sermonis quidem, aut clara salutationis, sustinuit audaciam, pro me vicit indulgentiâ verecundiam.* Quid feminæ hæc fuerit, & quo marito, in Notis meis ibi disces. Sed quando Quæsturam gesserit, haud liquidò scio: ætas non abnuit, vt sub Tiberio: potuit & sub Caio, neque libet definire. Illud magis, Præturam statim ab exilio gessisse, Agrippinâ faciente. Ita enim Tacitus: *Agrippina veniam exsiliij pro Annæo Senecâ, simul Præturam impetrat (à marito) latum in publicum rata, ob claritudinem studiorum eius, utq; Domitij pueritia tali magistro adolesceret, & consilijs eiusdem ad spem dominationis vteretur.* Vides, Prætorum statim designatum: & laudes dotisque, quas Tacitus candidè adiungit. Vulgi beniuolentia eo factò conciliabatur; quia iam vulgo in ore & gratiâ Seneca, *ob claritudinem studiorum*; denique *tali & tanto magistro* volebat Domitium suum crescere; itemque *consilijs eius* (nota civilem prudentiam) ad parandum Principatum, sed & regendum, niti. Ergo Prætor anno Urbis DCCCII. fuit: numquid postea & Consul? Affirmant libri legum, ad SC. Trebellianum. vt Vlpianus: *Temporibus Neronis, octauo Kal. Septembres, Annæo Senecâ & Trebellio Maximo Coss. factum est Sc^{mm}.* Idem in Iustiniani II. Institutionum scriptum. Qui autem Fastos nobis concinnarunt, faciunt hos Consules suffectos (nam ordinarij non fuerunt) anno Urbis DCCCXV: quod

Annal.
xiiii.

quod esset, anno & paucis mensibus ante Senecæ mortem. Aliquis de totâ re dubiter fortasse. quia Aufonius Gratiarum actione palàm: *Diues Seneca, nec tamen Consul*: itemque nec ipse Seneca meminit usquam huius honoris, etsi Epistolas plerasque tunc scripsit. Respondeo. de Aufonio, intelligendum Ordinarium consulatum videri: de ipso nostro, silentium non esse negationem. Sed hoc etiam addo, non videri benè digessisse Fastorum concinnatores: neque illo anno profectò fuit. Nam ecce statim initio anni, Tacitus memorat refrigeratam eius apud Neronem gratiam, & calumniatores variè vellicasse: atque ipsum animosâ oratione Principem accessisse, com meatum petentem, & opes suas refundentem. Non admisit quidem Nero: sed tamen Seneca ab eo tempore (addit Cornelius) *instituta prioris potentia commutat, prohibet cætus salutantium, vitat comitantes, rarus per urbem, quasi valetudine infensâ, aut sapientiæ studiis domi attineretur*. Hæc non sunt pro nouo consule, aut etiam candidato: & mors eius non diu post secuta vetat assentiri. Quid tamen mouit viros doctos sic suspicari? Quòd Tacitus illo anno *SC. factum* scribit, *ne simulata adoptio in ullâ parte muneris publici iuuaret, ac ne usurpandis quidem hereditatibus prodesset*. Sed profectò nihil hoc ad Trebellianum illud: aliò spectat, siquis priora etiam illa in Tacito legit. Itaque fuisse equidem Consulem consentio, sed alio & priore tempore: nec certò designem. At perpetuus ille eius honos, Principis doctorem moderatoremque fuisse: optimi sanè, quamdiu huius consiliiis monitisque se dedit. Tacitus non celat, & duos nominat, quibus vtiliter Princeps se permisit. *Ibatur in cades, nisi Afranius Burrus, & Annaeus Seneca, se obiecissent. Hi rectores imperatoris iuuenta, & pari in societate potentia concordēs, diuersâ arte ex aquo pollebant. Burrus militaribus curis, & seueritate morum: Seneca præceptis eloquentiæ, & comitate honestâ: iuuantes inuicem, quò facilius lubricam Principis aetatem, si virtutem aspernaretur, voluptatibus concessis retinerent*. O laudabilem conatum, & consensum! Consensum, qui nimis rarus in Aulis, vbi quisque ita eminere ferè vult, vt alium nolit. Sed ad Senecam:

CAP. V.

*Prinata vita, uxores, liberi, exsilium.*Consol.
ad Helu.
cap. xxi.Lib. vi.
cap. xvii.

ILLE in publico ecquid aliud gesserit, haud scio: priuatim reperio, aut certè colligo, in Ægypto adolescentem fuisse, occasione quòd auunculus Præfectus ibi esset. Nam scribit de materterâ, ad matrem: *Exemplum tibi suum, cuius ipse spectator fui, narrabit*. Spectator? ergo in nauigatione eâ adfuit (de quâ ibi) cum ex Ægypto matertera rediret. Et quomodo, nisi ipse etiam ex Ægypto? Planè ita fuit: & hæc causâ, cur pluscula de ipsâ Ægypto, & Nilo, curiosè libris (præsertim Quæstionum Naturalium) inspergat. Fortassis & ex Ægypto ad Indiæ oras iuit, per mare rubrum: atque ita de Indiâ commentari voluit, Plinio scriptum. Sed Romæ iam, vxorem duxit: quam, non est proditum; habuisse tamen, liberi euincunt. Nam ipse *Marcum blandissimum puerum*, multâ laude & affectu commemorat, ad *Heluiam* matrem: